

הן כן שולחות. מעסיק אחד אמר לנו, שלפני שפנינו אליו הוא לא היה מעסיק אמנות, אבל מאז שהוא עובד איתנו הוא גילה שמה שעובר רגיל עושה בעשר שעות, אם לילדים עושה בשש, ומאז הוא מעסיק רק אמנות".

שתי היוזמות מנהלות, בין היתר, שיחות עם בעלי עסקים, ועוזרות להם להבין שהעסק שלהם לרוב מגלה גמישות כזו או אחרת כלפי אמנות (והורים בכלל), גם אם זה לא קורה במכוון, ובהתאם לכך הם לא חייבים להציע לאמהות רק משרה חלקית.

הזנפרץ: "אנחנו מתחילות לשאול אותם שאלות, למשל – 'חייבים לעשות את העבודה מהמשרד?', ואז מגלים מהר מאוד שלא. 'כמה נשים יש בארגון?' – אומרים לי – חצי מהעובדים. 'כמה אמנות יש בארגון?' – מלא! והנשים האלו, אנחנו אומרות, הרי בדרך כלל לא התחילו כאמהות, והייתה להן משרה מלאה ורצינית, וכשהן הפכו לאמהות הרי כן הסתדרו איתן, כי יודעים כבר למה הן מסוגלות. אז אנחנו אומרות – 'בעצם אתם נותנים סידור לאמהות, נכון? יופי, עכשיו רק תגידו את זה מראש'. הפער הוא מלאכותי, ונובע מפחד להצהיר מראש שקיימת גמישות בעבודה, בעוד שבפועל זה כן נעשה".

ברגע שאת פותחת פתח לעבודה מהבית, נוצר מצב שבו אמנות פותחת את המחשב אחרי השעות העמוסות עם הילדים, ועובדות עד אמצע הלילה. זה עולה מול המעסיקים?

הזנפרץ: "אלו גבולות שהאמהות צריכות לשים. הרבה פעמים מדובר בוורקהוליות. יש כאלה שמגיעות בשבע למשרד, מתקטקות הכל, מסיימות את המשימות שלהן ולא פותחות מחשב בבית. אומרים שכל שאת עובדת יותר שעות, ככה את מבזכות יותר זמן".

זה לא מתחיל ונגמר באמהות, גם מרווקים מצפים היום לעבוד במשרה וחצי לפחות.

הזנפרץ: "אני מרגישה שארגונים היום מבינים שלשחוק לעובדים שלהם את הצורה לא מייצר להם יותר כסף, להפך. חברת 'אינטל', למשל, שאותה אנחנו מוקירות, מאפשרת לכל העובדים יום עבודה בשבוע מהבית. אמא חוזרת מחופשת לידה 70' או 80 אחוז משרה, ובמשך שנה מסתגלת בחזרה למשרה המלאה שלה.

הזנפרץ: "אני מרגישה שארגונים היום מבינים שלשחוק לעובדים שלהם את הצורה לא מייצר להם יותר כסף, להפך. חברת 'אינטל', למשל, שאותה אנחנו מוקירות, מאפשרת לכל העובדים יום עבודה בשבוע מהבית. אמא חוזרת מחופשת לידה 70' או 80 אחוז משרה, ובמשך שנה מסתגלת בחזרה למשרה המלאה שלה.

הזנפרץ: "אני מרגישה שארגונים היום מבינים שלשחוק לעובדים שלהם את הצורה לא מייצר להם יותר כסף, להפך. חברת 'אינטל', למשל, שאותה אנחנו מוקירות, מאפשרת לכל העובדים יום עבודה בשבוע מהבית. אמא חוזרת מחופשת לידה 70' או 80 אחוז משרה, ובמשך שנה מסתגלת בחזרה למשרה המלאה שלה.

הזנפרץ: "אני מרגישה שארגונים היום מבינים שלשחוק לעובדים שלהם את הצורה לא מייצר להם יותר כסף, להפך. חברת 'אינטל', למשל, שאותה אנחנו מוקירות, מאפשרת לכל העובדים יום עבודה בשבוע מהבית. אמא חוזרת מחופשת לידה 70' או 80 אחוז משרה, ובמשך שנה מסתגלת בחזרה למשרה המלאה שלה.

הזנפרץ: "אני מרגישה שארגונים היום מבינים שלשחוק לעובדים שלהם את הצורה לא מייצר להם יותר כסף, להפך. חברת 'אינטל', למשל, שאותה אנחנו מוקירות, מאפשרת לכל העובדים יום עבודה בשבוע מהבית. אמא חוזרת מחופשת לידה 70' או 80 אחוז משרה, ובמשך שנה מסתגלת בחזרה למשרה המלאה שלה.

הזנפרץ: "אני מרגישה שארגונים היום מבינים שלשחוק לעובדים שלהם את הצורה לא מייצר להם יותר כסף, להפך. חברת 'אינטל', למשל, שאותה אנחנו מוקירות, מאפשרת לכל העובדים יום עבודה בשבוע מהבית. אמא חוזרת מחופשת לידה 70' או 80 אחוז משרה, ובמשך שנה מסתגלת בחזרה למשרה המלאה שלה.

ליך. ארה"ב מתחילה לעבור אותו עכשיו, וגם אנחנו בדרך".

זה לא משהו מקומי, זה חתיכת שינוי משמעותי, והכלכלה הישראלית בנויה ככה.

הזנפרץ: "הכלכלה הישראלית טועה, כי היא לא כלכלית! היא צמחה ממקום שוביניסטי שבו הבוסים היו המפקדים לשעבר, ושמצפים מהעובדים להיות חיילים".

יעקובוביץ': "העולם משתנה. שמעת על דור ה-Y? בני העשרים היום לא רוצים לעבוד כמו המבוגרים, הם רוצים איוון. היינו בארגון גדול, שמנהלת משיבה את האנוש שלו אמרה שהיא לא יכולה להציע לנו משרות כי שעות העבודה אצלה הזויות, אבל היא יודעת שהיא צריכה לעשות את השינוי, ולא בגללנו, כי עובדים צעירים טובים לא באים לעבוד אצלה בגלל שהיא לא מאפשרת את האיוון הזה".

אבל כמה זה באמת תלוי באם שרוצה להתחיל לעבוד?

הזנפרץ: "סיפרה לנו מישהי, שעבדה במשרד פרסום – שם, כידוע, קורעים את הצורה – שיום אחרי חופשת הלידה היא ניגשה למעסיק שלה והודיעה לו: 'תקשיב, אני מהיום יוצאת בארבע, כל יום. אם בעוד חודש תסתכל אחורה ותראה שאני נותנת לך אותן תפוקות, אני נשארת פה ואתה לא נוגע לי בשכר. אם לא – תפטר אותי'. עבר חודש והכל היה בסדר. אסרטיביות של נשים זו בעיה מאוד קשה. יש לנו גם מה להגיד לנשים".

יעקובוביץ': "לפעמים אנחנו אשמות במקום שאנחנו נמצאות בו וכמה שאנחנו לא מבקשות. אנחנו לא עושות הנחות לנשים".

זה רלוונטי?

הזנפרץ: "זו אחת הסיבות החזקות שגרמו לי להקים את האתר. אני לא מבינה אפליה. זה מטופש לגמרי, כל אפליה, על בסיס מין, גזע, עדה, דת. בגלל זה אני כועסת על נשים, וגם לפעמים על עצמי, שיש פערי שכר בין גברים ונשים. כי מה זה השטויות האלו בכלל? מצב משפחתי זה לא ענייני של אף אחד. מה שמעניין זה כמה כסף אני אצליח להביא לארגון. ואם אני רווקה ובגלל זה רע לי, ופעם בחודש אני שוקעת לדיכאון ולא יוצאת מהמיטה למשך שלושה ימים? זה עושה אותי עובדת טובה יותר או טובה פחות מנשואה עם ילדים?".

הזנפרץ: "אם את רוצה את העבודה, צריך לצאת מזה באלגנטיות. להגיד: 'אני אסתדר', או 'הסתדרתי עד היום ואני אסתדר גם מחר'. אפילו לומר: 'מה, אתם לא אוהבים פה אנשים שיש להם ילדים?'".

יכול להיות שהחוקים שלכאורה אמורים להגן על אמנות, כמו חופשת לידה, איסור פיטורים בהריון ושעת הנקה, מרתיעים את המעסיקים? יעקובוביץ': "יש בזה משהו צבוע. אותו בעל עסק ירצה שיעסיקו את אשתו, את אחותו ואת הבת שלו. אנחנו מפנות

הזנפרץ: "אני מרגישה שארגונים היום מבינים שלשחוק לעובדים שלהם את הצורה לא מייצר להם יותר כסף, להפך. חברת 'אינטל', למשל, מאפשרת לכל העובדים יום עבודה בשבוע מהבית. האתר שלנו חוסך את זה. מעסיק אחד אמר לנו, שלפני שפנינו אליו הוא לא היה מעסיק אמנות, אבל מאז שהוא עובד איתנו הוא מעסיק רק אמנות".

יעקובוביץ': "הרבה אמנות מוכשרות הפסיקו לשלוח קורות חיים בגלל הקשיים שבראינות העבודה. האתר שלנו חוסך את זה. מעסיק אחד אמר לנו, שלפני שפנינו אליו הוא לא היה מעסיק אמנות, אבל מאז שהוא עובד איתנו הוא מעסיק רק אמנות".

יעקובוביץ': "הרבה אמנות מוכשרות הפסיקו לשלוח קורות חיים בגלל הקשיים שבראינות העבודה. האתר שלנו חוסך את זה. מעסיק אחד אמר לנו, שלפני שפנינו אליו הוא לא היה מעסיק אמנות, אבל מאז שהוא עובד איתנו הוא מעסיק רק אמנות".

כל אמא שפונה אלינו בנושא הזה לביציבות לשוויון הזדמנויות בעבודה של משרד התמ"ת, שתומכת בנו".

הזנפרץ: "זה בעייתי, כי אמהות לא מעוניינות להתעסק עם זה, או להכניס את השם שלהן בתעשייה. השינוי יבוא מהפרקטיקה ולא מהחוק, והקארמה עוד תטפל במראיינים ששואלים את השאלות האלו, שיפגשו אותן מהכיוון השני", היא צוחקת.

עדינה רק נכנסה

מתברר שיעקובוביץ', דווקא השקטה מבין השתיים, לא תמיד בונה רק על הקארמה. זה עשור היא עוסקת באגרוף תאילנדי, ספורט די אלים של אגרופים ובעיטות, ועד ההריון גם השתתפה בקרבות זירה. חברתה הטובה, עדי רותם, זכתה החודש במקום הראשון באליפות העולם לנשים. ממש כמו ב"מועדון קרב", היא מגיעה פעמיים בשבוע לקומה מינוס 4 בדיונגוף סנטר, ונלחמת בעיקר בבנים. היא אפילו הצליחה לגרום למי עמקי החניון גם את הזנפרץ, שוויתרה מצדה על התענוג.

הזנפרץ: "את נכנסת לחניון, עוקבת אחרי ריח השתן, ואז, כשאת נכנסת פנימה לריח של זיעה, הריח של השתן נהיה מה זה כיף..." (צוחקות). האמת שזה מרגש וכיפי, אבל הבנתי מהר מאוד שזה לא בשבילי. היא הולכת מכות! היא חוזרת כחולה!".

איך הגעת לזה?

יעקובוביץ': "תמיד רציתי ללמוד אמנויות לחימה, אולי בגלל הסרטים שבהם ראיתי נשים נלחמות. נראה לי מגניב לדעת להגן על עצמי".

את נראית מאוד עדינה.

הזנפרץ: "רק כנפשי".

יעקובוביץ': "רק שאני לא אתקל בתוקף ברחוב ואחליט שלא לברוח. זה יפתיע אותך מאוד כשהבחורה העדינה הזאת תיתן לך בעיטה בראש. אני לא נראית כזו, אבל אני מאוד חזקה. זה מאוד תורם לביטחון העצמי ללכת לבד בלילה ברחוב. זה לא מה שהיה פעם. זה כיף, אדרנלין".

פעם היית מפחדת?

יעקובוביץ': "בטח, כמו כולנו".

אז קונבנציונלית את לא. בגלל זה גם החלטת שלא להתחתן?

יעקובוביץ': "אני לא מבינה את העניין הזה. הטקס הזה לא מרגש אותי. אני ובן זוגי ביחד 8 שנים, יש לנו מערכת יחסים טובה, פתיחות וכנות, וטוב לנו. אני לא זוכה הגדרות. אבל אני לא 'אנטי' – אם זה היה חשוב לבן זוגי, היינו מתחננים".

אתם מתכננים עוד ילדים?

יעקובוביץ': "חושבים על זה, כן".

אפי, מה העמדה שלך בנושא חתונה?

הזנפרץ: "אני דעתנית בצורה מתישה".

ובכל זאת?

הזנפרץ: "אין לי שום בעיה עם חתונה כשלעצמה, יש לי בעיה עם מה שזה הפך להיות. האורגיה של השופינג והבזבזנות שנהייתה מזה, מביכה בעיני. אני לא בזוגיות כרגע, אבל הרבר הכי מרגש בחתונה הוא הצעת הנישואים, לדעתי".

את נורא רומנטית.

הזנפרץ: "אולי. אנחנו חוטאים למטרה ביג טיים".

עלה התאנה שלי

את שומעת טענות כמו איך את יכולה לייצג אמנות כשאת בכלל לא אמא?

הזנפרץ: "אנשים מופתעים מזה, זה סוג של גימיק בתוך כל הסיפור שלנו".

יש פחד להיכנס לעולם האמנות בגלל זה?

הזנפרץ: "אנחנו יזמות, ואני לא הולכת לחפש עבודה אצל מעסיק. ובכלל, תמיד הייתי רוח חופשית במובן הזה. זה יקרה כשזה יקרה, בלי קשר לקריירה".

את מחפשת את האחד?

הזנפרץ: "אז שניים... (צוחקת). אני פשוט עדיין לא שם. בינתיים אני קוראת לנעה 'אשתי'".

יעקובוביץ': "היא גם רשומה כ'אשתי' אצלי בטלפון".

לא לוחצים עלייך?

הזנפרץ: "לוחצים? יש לי אמא מרוקאית, היא כבר לא יודעת מה להגיד. אבל אני גרה בעיר הגדולה, אז אני לא ממש יוצאת דופן פה, ואף אחד לא מסתכל לי בציציות. בפריפריה, אם אני אתן למישהי בת 22 כרטיס שלנו, יש סיכוי שאני אפגע בקהל היעד, אבל בתל-אביב, אם אני אתן לאשה בת 40 כרטיס, יש סיכוי שאני אפגע ברגשותיה".

איך נעה סיפרה לך שהיא החליטה לנסות להיות אם?

הזנפרץ: "הייתי בקוסטה ריקה, שוחחתי בסקייפ, והיא סיפרה לי שהיא בהריון, זה שאשתי בהריון. התחלתי למרר בכבי. זה לא רק היה מרגש, זה היה משונה, היא כמו בשר מבשרי, ופתאום עוד שחקנית נכנסת למשחק".

יעקובוביץ': "אמרתי שמישהי צריכה להיות נציגת האמהות במיום הזה... כשאנחנו באות לשיבות אני אומרת שזו אני".

הזנפרץ: "נעה היא עלה התאנה שלי". ■

יעקובוביץ' והזנפרץ. קוראות זו לזו "אשתי"